

Danh tác
muôn thuở

Anna Sewell

Ngựa Ô Yêu Dấu

Hay quyển sách viết bằng ngôn ngữ loài ngựa

ANTONIS PAPATHEODOULOU kể

IRIS SAMARTZI vẽ

Hồng Vỹ dịch

Antonis Papatheodoulou - Iris Samartzi © 2021, Faros Books Limited, United Kingdom

Xuất bản theo hợp đồng chuyển nhượng bản quyền giữa Faros Books Limited, United Kingdom và Nhà xuất bản Kim Đồng, 2023.

Bản quyền tiếng Việt thuộc về Nhà xuất bản Kim Đồng, 2024.

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Quyển sách bạn sắp sửa đọc
đây được một chú ngựa viết ra
đấy. Thật luôn. Hồi đó, ngựa là
phương tiện đi lại quan trọng
nhất, và đôi khi duy nhất.
Chính ngựa kéo xe đi qua các
thành thị để chuyên chở hàng
hóa và hành khách từ nơi này
đến nơi khác.

Chớ có lo lắng nhé, bạn sẽ
hiểu được mọi điều trong sách
thôi, bởi tác giả Anna Sewell
đã chuyển ngữ quyển sách từ
tiếng gốc của loài ngựa sang
ngôn ngữ của người. Và câu
chuyện bắt đầu như sau...

Kỉ ức đầu đời của tôi là một đồng cỏ
yên bình với ao nước trong veo có hoa
súng mọc.

Tôi nhớ mình chạy nhảy tự do và chơi
đùa với mấy cậu trai khác, rồi nằm dài
dưới bóng cây bên cạnh mẹ. Mẹ tôi được
gọi bằng cái tên Nữ Bá Tước. Người chăm
sóc chúng tôi, ông Gray, thương tôi và mẹ
nhiều lắm. Ông thường hay vỗ về, trò chuyện
và đem đồ ăn ngon cho
chúng tôi.

Ôi thuở ban đầu tự tại! Thời gian trôi qua, chẳng bao lâu tôi đã bốn tuổi. Tôi cao hơn, lông tôi màu đen bóng với một đốm trắng hình sao trên trán.

Đã đến lúc tôi bắt đầu được huấn luyện. Nào nào, huấn luyện không dễ dàng gì đâu. Hôm trước ta còn tự do chạy nhảy trên đồng cỏ, hôm sau phải học đeo hàm thiếc và cương, tức là lúc nào cũng có miếng thép trong miệng và gắn chặt trên đầu.

Ta phải tập nghe lời người cầm cương, tập dừng rồi chạy và rẽ theo ý họ.

Cuối cùng, ta đến chỗ thợ đóng móng để họ đóng móng sắt vào guốc mình.

Ông Gray huấn luyện tôi bằng rất nhiều tình thương và lòng kiên nhẫn. Ông lúc nào cũng nhỏ nhẹ, cho tôi ăn nhiều yến mạch. Bất chấp mọi khó khăn, tôi hãnh diện quá đi chứ mỗi lúc được ông cưỡi và chúng tôi cùng phi qua những cánh đồng.

Ta cũng phải tập mang yên, làm quen với vòng cổ, khẩu đuôi và mọi thứ cần thiết cho việc kéo xe.

Chẳng bao lâu đã đến lúc tôi từ biệt mái nhà, từ biệt ông Gray và mẹ. Tôi sẽ đến một nơi mới có tên Birtwick để làm việc cho nhà Gordon.